

1A ¹Zegen, mijn ziel, de Ene,-

1B Ene, mijn God, gij zijt zeer groot,
met glans en luister hebt gij u bekleed;
² gehuld in licht als een mantel,
gij die hemelen uitspreidt als een weefdoek;
³ die zijn opperzalen zoldert op de wateren,
die wolken maakt tot zijn wagen,
die wandelt op de vleugels van een stormwind;
⁴ die stormwinden maakt tot zijn boden,
tot zijn helpers een laaiend vuur;

⁵hij grondvestte de aarde op haar fundamenten,-
zij wankelt niet, eeuwig en altijd!-
⁶met de oervloed hebt ge als met een kleed hem bedekt,
wateren bleven staan boven de bergen;
⁷zij vluchtten weg voor uw dreigen,
voor de stem van uw donder vloten zij verward;
⁸bergen verrezen, kloven daalden neer,
naar het oord dat gij voor hen had gegrondvest;
⁹een grens hebt gij gesteld, die steken ze niet over,
ze keren niet weer om de aarde te bedekken!

1C ¹⁰Gij zendt waterwellen uit door beddingen,
tussen bergen gaan zij voort;
¹¹zij drenken al wat leeft op de velden,
wilde ezels breken zo hun dorst;
¹²bij hen wonen de vogels van de hemel,
tussen takken geven zij hun stem.
¹³Die bergen drenkt vanuit zijn opperzalen,-
met de vrucht van uw daden verzadigt gij de aarde;
¹⁴die gras doet spruiten voor het gedierte
en groen voor het dienstwerk van de mens,
om brood voort te brengen uit de aarde,
¹⁵en wijn, die het hart van een mensje verheugt,
om een aanschijn te doen blinken
meer dan van olie;
terwijl brood het mensenhart ondersteunt.
¹⁶Verzadigt worden de bomen van de Ene,
Libanons ceders die hij heeft geplant,
¹⁷waar nestelen de tsjilpers,
de vroomvogel in de toppen haar huis heeft,-
¹⁸hoge bergen zijn voor de klimmers,
Steenrotsen als toevlucht voor de klipdassen.

¹⁹Hij maakte een maan voor tijden van samenkomst,
een zon die weet hoe laat hij moet thuiskomen.
²⁰Gij zet duisternis in en het wordt nacht,
waarin rondwaart al wat leeft in het woud:
²¹de leeuwenwelpen brullend ten roef,
om hun eten te vragen van God!-
²²gaat stralen de zon: zij worden verzameld,
in hun holen vlijen zij zich neer!-
²³en Adam tijgt naar zijn arbeid,
naar zijn dienstwerk tot aan de avond!

***24Hoe vele zijn uw daden, Ene,
alles hebt ge met wijsheid gedaan,
vol is de aarde van uw verwerf!-***

2C ²⁵en dan de zee: groot en wijd als uw handen,-
en daarin rondkruipsel niet te tellen,
levende wezens, kleine en grote bijeen;
²⁶daar varen schepen,-
en de leviatan,
die gij hebt geformeerd om met hem te spelen;
²⁷van u verwachten zij alle
dat gij hun te eten geeft op z'n tijd;
²⁸gij geeft aan hen en zij vergaren,
gij opent uw hand, zij worden verzadigd van wat goed is;
²⁹verbergt ge uw aanschijn, dan zijn zij verbijsterd,-
onttrekt ge hun de adem, zij smoren,
tot het stof dat ze waren keren ze weer;
³⁰maar zendt gij uw adem, zij worden herschapen,
nieuw maakt gij het aanschijn van de -rode- grond!

2B ³¹Zij de glorie van de Ene voor eeuwig,
moge de Ene zich in zijn daden verheugen!-
³²die de aarde aankijkt en zij beeft,
naar de bergen reikt en zij roken!
³³In mijn leven zal ik zingen voor de Ene,
musiceren voor mijn God terwijl ik nog ben;
³⁴hem behage mijn misbaar,
en ik, ik zal mij verheugen in de Ene!
³⁵Dat zondaars van de aarde verdwijnen,
en boosdoeners: dat er geen meer is!

2A Zegen, mijn ziel, de Ene,-
alleluia!